

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2018. gada 10. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Pakalpojumi transporta jomā – Direktīva 2006/123/EK – Pakalpojumi iekšējā tirgū – Direktīva 98/34/EK – Informācijas sabiedrības pakalpojumi – Informācijas sabiedrības pakalpojumiem piemērojamie noteikumi – Jēdziens – Starptautiskās pakalpojums, kas ar viedtālruņa lietotnes palīdzību ļauj par samaksu savienot neprofesionālus autovadītājus, kuri izmanto savu transportlīdzekli, ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā – Kriminālsods

Lieta C-320/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *tribunal de grande instance de Lille* (Lilles Vispārējā pirmās instances tiesa, Francija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 17. martā un kas Tiesā reģistrēts 2016. gada 6. jūnijā, kriminālprocesā pret

Uber France SAS,

piedaloties:

Nabil Bensalem.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*], palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*], A. Ross [*A. Rosas*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un E. Levits, tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], D. Švābi [*D. Šváby*] (referents), K. Jirimēe [*K. Jürimäe*], K. Likurģs [*C. Lycourgos*] un M. Vilars [*M. Vilaras*],

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretāre: V. Džakobo-Peironna [*V. Giacobbo-Peyronnel*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 24. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Uber France SAS* vārdā – *Y. Chevalier*, *Y. Boubacir* un *H. Calvet*, advokāti,
- *M. Bensalem* vārdā – *T. Ismi-Nedjadi*, advokāts,
- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *R. Coesme*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

- Igaunijas valdības vārdā – *N. Grünberg*, pārstāve,
- Nīderlandes valdības vārdā – *H. Stergiou* un *M. Bulterman*, pārstāves,
- Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,
- Somijas valdības vārdā – *S. Hartikainen*, pārstāvis,
- Eiropas Komisijas vārdā – *H. Tserepa-Lacombe*, *J. Hottiaux* un *Y. G. Marinova*, kā arī *G. Braga da Cruz* un *F. Wilman*, pārstāvji,
- EBTA Uzraudzības iestādes vārdā – *C. Zatschler*, *Ø. Bø*, *M. L. Hakkebo* un *C. Perrin*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 4. jūlija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 1. pantu un 8. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV 1998, L 204, 37. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs), (OV 1998, L 217, 18. lpp.; turpmāk tekstā – “Direktīva 98/34”), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV 2006, L 376, 36. lpp.) 2. panta 2. punkta d) apakšpunktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts *tribunal correctionnel* [pirmās instances Krimināllietu tiesa] aizsāktā procesa ietvaros, kur *Uber France SAS* bija iesūdzēta, tiesā vērsoties tieši ar civilprasību par sakaru nodibināšanas sistēmas organizēšanu autovadītājiem, kuri nav profesionāli autovadītāji un kuri izmanto savu transportlīdzekli, ar personām, kuras vēlas pārvietoties pilsētā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 98/34

- 3 Direktīvas 98/34 1. panta 2., 5., 11. un 12. punktā bija paredzēts:

“Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

[..]

2. “pakalpojums” ir jebkāds Informācijas sabiedrības pakalpojums, tas ir, jebkāds pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību no attāluma, ar elektroniskiem līdzekļiem un pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma.

Šajā definīcijā:

- “no attāluma”; nozīmē, ka pakalpojumus sniedz bez vienlaicīgas pušu klātbūtnes,
- “ar elektroniskiem līdzekļiem” nozīmē, ka pakalpojumu nosūta un galamērķī saņem ar elektroniskas apstrādes (ietverot digitālu kompresiju) un datu uzglabāšanas aparātūras palīdzību un ka to pilnībā pārraida, nosūta un saņem pa vadiem, pa radio ar optiskiem vai citiem elektromagnētiskiem līdzekļiem;
- “pēc pakalpojumu saņēmēja individuāla pieprasījuma” nozīmē, ka pakalpojumu sniedz, pārraidot datus pēc individuāla pieprasījuma.

Norādošs to pakalpojumu saraksts, uz kuriem neattiecas šī definīcija, ietverts V pielikumā.

[..]

5. “Noteikumi par pakalpojumiem” – vispārīga rakstura prasība attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas uzsākšanu un veikšanu 2. punkta nozīmē, jo īpaši, noteikumi, kas skar pakalpojumu sniedzēju, pakalpojumus un pakalpojumu saņēmēju, izņemot noteikumus, kas nav paredzēti šajā punktā noteiktajiem pakalpojumiem.

[..]

Šajā definīcijā:

- noteikumi uzskatāmi par īpaši paredzētiem Informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ja, ņemot vērā tās iemeslu pamatojumu un operatīvo daļu, īpašais mērķis un visu vai daļas individuālo noteikumu priekšmets ir šādu pakalpojumu regulēšana skaidrā un mērķtiecīgā veidā,
- noteikumus neuzskata par īpaši paredzētiem Informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ja tie ietekmē šādus pakalpojumus vienīgi netiešā vai gadījuma rakstura veidā.

[..]

11. “tehniskie noteikumi” – tehniski parametri un citas prasības vai noteikumi par pakalpojumiem, ietverot attiecīgus administratīvus noteikumus, kuru ievērošana ir obligāta, *de jure* vai *de facto*, tirdzniecības, pakalpojumu sniegšanas, pakalpojumu sniedzēja izveidošanas vai izmantošanas gadījumā kādā dalībvalstī vai lielā tās daļā, kā arī dalībvalstu normatīvie un administratīvie akti, izņemot 10. pantā minētos, kas aizliedz preces ražošanu, ieviešanu, tirdzniecību vai izmantošanu vai kas aizliedz pakalpojumu sniegšanu vai izmantošanu, vai uzņēmumu kā pakalpojumu sniedzēju.

[..]

12. “tehnisko noteikumu projekts” – teksts par tehniskiem parametriem vai citām prasībām, vai noteikumiem par pakalpojumiem, ietverot administratīvus noteikumus, kas formulēti teksta ieviešanai vai lai ieviestu to kā tehnisku noteikumu, tekstam esot sagatavošanas stadijā, kad vēl iespējams izdarīt būtiskus grozījumus.”

- 4 Šīs direktīvas 8. panta 1. punkta pirmajā daļā bija noteikts:

“Saskaņā ar 10. pantu dalībvalstis nekavējoties dara Komisijai zināmu jebkuru tehnisko noteikumu projektu, izņemot gadījumus, ja tas pārņem visu starptautiskā vai Eiropas standarta tekstu. Šajā gadījumā pietiek ar informāciju par attiecīgo standartu; tās paziņo Komisijai pamatojumu šādu tehnisku noteikumu pieņemšanas vajadzībai, ja tas jau nav paskaidrots projektā.”

- 5 Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/1535 (2015. gada 9. septembris), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā (OV 2015, L 241, 1. lpp.), 10. un 11. pantu Direktīva 98/34 tika atcelta no 2015. gada 7. oktobra.

Direktīva 2006/123

- 6 Saskaņā ar Direktīvas 2006/123 preambulas 21. apsvērumu “transporta pakalpojumi, tostarp pilsētu transports, taksometri un ātrās palīdzības mašīnas, kā arī ostu pakalpojumi būtu jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas”.
- 7 Direktīvas 2006/123 2. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēts, ka šo direktīvu nepiemēro pakalpojumiem pārvadājumu jomā, tostarp ostu pakalpojumiem, kas ir EK līguma V sadaļas, kura ir kļuvusi par LESD Trešās daļas VI sadaļu, piemērošanas jomā.

Francijas tiesības

- 8 Ar 2014. gada 1. oktobra Likumu Nr. 2014-1104 attiecībā uz taksometriem un pārvadājumu transportlīdzekļiem ar vadītāju (2014. gada 2. oktobra *JORF*, 15938. lpp.) *code des transports* [Transporta kodeksam] ir pievienots L. 3124-13. pants, kas ir izteikts šādā redakcijā:

“Ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un 300 000 EUR lielu naudas sodu tiek sodīta tādas sistēmas organizēšana, kura nodibina klientu sakarus ar personām, kas veic L. 3120-1. pantā minētās darbības [tas ir, pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus par samaksu ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām, izņemot kolektīvo sabiedrisko transportu un privātos pasažieru pārvadājumus ar autotransportu], neesot nedz pārvadājumu ar autotransportu uzņēmumam, kas var sniegt gadījuma rakstura pakalpojumus, kuri minēti šā krājuma I sadaļas II nodaļā, nedz taksometriem, divriteņu vai trīsriteņu motorizētiem transportlīdzekļiem vai transportlīdzekļiem ar vadītāju šīs sadaļas izpratnē.

Juridiskās personas, ko sauc pie kriminālatbildības par mazāk smagiem nodarījumiem, kas paredzēti šajā pantā, saņem ne tikai naudas sodu atbilstoši Kriminālkodeksa 131-38. pantā paredzētajiem noteikumiem, bet arī tā paša kodeksa 131-39. panta 2.–9. punktā paredzētos sodus. Tā paša 131-39. panta 2. punktā minētais aizliegums attiecas uz darbību, kuru veicot vai saistībā ar kuras veikšanu izdarīts pārkāpums. Minētā panta 2.–7. punktā paredzētie sodi var tikt piespriesti tikai līdz maksimālam piecu gadu termiņam.”

- 9 Kriminālkodeksa 131-39. panta 2.–9. punktā ir noteikts:

“Ja likumā tas ir paredzēts attiecībā uz juridisko personu, sevišķi smags noziegums vai smags vai mazāk smags noziegums var tikt sodīti ar vienu vai vairākiem šādiem sodiem:

[..]

- 2° Aizliegumu galīgi vai uz pieciem vai vairāk gadiem tieši vai netieši veikt vienu vai vairākas profesionālās vai sabiedriskās darbības;
- 3° Pakļaušanu tiesas uzraudzībai uz pieciem vai vairāk gadiem;
- 4° To uzņēmumu vai viena vai vairāku sabiedrības uzņēmumu galīgu slēgšanu vai darbības apturēšanu uz pieciem vai vairāk gadiem, ar kuru palīdzību ir izdarīti inkriminētie fakti;
- 5° Galīgu izslēgšanu no publiskajiem iepirkumiem vai izslēgšanu uz pieciem vai vairāk gadiem;
- 6° Aizliegumu galīgi vai uz pieciem vai vairāk gadiem publiski piedāvāt vērtspapīrus vai pielaist šos vērtspapīrus tirdzniecībai regulētā tirgū;
- 7° Aizliegumu uz pieciem vai vairāk gadiem izlaist citus čekus, izņemot tos, kas ļauj izdevējam izņemt naudu pie maksātāja, vai tos, kas ir sertificēti, vai izmantot maksājumu kartes;
- 8° Konfiskāciju 131-21. pantā paredzētajos apstākļos un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem;
- 9° Pasludinātā lēmuma izsludināšana vai tā izziņošana notiek vai nu drukātā presē, vai arī jebkādos elektroniskās saziņas līdzekļos.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

- 10 *Uber France* ar viedtālruna lietotnes palīdzību sniedz pakalpojumu ar nosaukumu “Uber Pop”, kas ļauj neprofesionāliem autovadītājiem, kuri izmanto savu transportlīdzekli, par samaksu nodibināt sakarus ar personām, kas vēlas pārvietoties pilsētā. Izmantojot šo lietotni, sniegtā pakalpojuma ietvaros, kā to ir norādījusi *tribunal de grande instance de Lille* (Lilles Vispārējā pirmās instances tiesa, Francija) lēmumā lūgt prejudiciālu nolēmumu, minētā sabiedrība nosaka tarifus, iekasē maksu par katru braucienu no klienta, pirms daļa no tās tiek pārskaitīta neprofesionālam transportlīdzekļa vadītājam, un izsniedz rēķinus.
- 11 Pret *Uber France* notiek kriminālprocess šajā tiesā, kurā *Nabil Bensalem* ir vērsies tieši, kļūstot par civilprasītāju, pirmkārt, par nodarījumiem, kas izdarīti pēc 2014. gada 2. februāra un 10. jūnija, veicot maldinošu komercpraksi, otrkārt, pēc 2014. gada 10. jūnija – par līdzdalību pārvaldījumā ar taksometru nelikumīgā īstenošanā, kā arī, treškārt, pēc 2014. gada 1. oktobra – par nodarījumiem, nelikumīgi organizējot sistēmu, kura nodibina klientu sakarus ar personām, kas sniedz pasažieru pārvaldījumu ar autotransportu pakalpojumus par samaksu ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām.
- 12 Ar 2016. gada 17. marta spriedumu *Tribunal de grande instance de Lille* atzina *Uber France* par vainīgu maldinošas komercprakses īstenošanā un attaisnoja šo sabiedrību saistībā ar līdzdalību pārvaldījumā ar taksometru nelikumīgā īstenošanā.
- 13 Attiecībā uz apsūdzību par tādas sistēmas nelikumīgu organizēšanu klientu sakaru nodibināšanai ar neprofesionāliem autovadītājiem, kas ir inkriminēta atbilstoši *code des transports* L. 3124-13. pantam, minētā tiesa ir paudusi šaubas par jautājumu, vai šī tiesību norma ir jāuzskata par tādu, ar kuru tiek ieviesti informācijas sabiedrības “noteikumi par pakalpojumiem” Direktīvas 98/34 1. panta 5. punkta izpratnē, kuras nepaziņošanas saskaņā ar šīs pēdējās minētās direktīvas 8. panta 1. punktu sekas ir tādas, ka uz to nevar atsaukties privātpersonas, vai tā drīzāk ir noteikums, kas attiecas uz “pakalpojumiem pārvaldījumu jomā” Direktīvas 2006/123 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē.

- 14 Šajos apstākļos *tribunal de grande instance de Lille* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai ar *code des transports* L. 3124-13. pantu, kas ir pieņemts ar 2014. gada 1. oktobra Likumu Nr. 2014-1104, attiecībā uz taksometriem un pārvadājumu transportlīdzekļiem ar vadītāju ir paredzēti jauni tehniskie noteikumi, kas nav netieši un attiecas uz vienu vai vairākiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem [Direktīvas 98/34] izpratnē, kurā kā obligāts, piemērojot šīs direktīvas 8. pantu, bija noteikts iepriekšējas paziņošanas par šo tiesību normu Eiropas Komisijai pienākums, vai arī tas izriet no [Direktīvas 2006/123], ar kuras [2. panta 2. punkta d) apakšpunktu] ir izslēgti pārvadājumi?

Apstiprinošas atbildes uz jautājuma pirmo daļu gadījumā, vai [Direktīvas 98/34] 8. pantā paredzētā paziņošanas pienākuma neievērošanas sekas ir tādas, ka *code des transports* L. 3124-13. pants nav piemērojams tiesību subjektiem?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 15 Ar sava jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 98/34 1. pants un Direktīvas 2006/123 2. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts kriminālsods par klientu sakaru nodibināšanas sistēmu ar personām, kas bez attiecīgas atļaujas sniedz pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus par samaksu ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām, ir jāuzskata par informācijas sabiedrības pakalpojumu, uz kuru attiecas Direktīvas 98/34 8. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais iepriekšējas paziņošanas pienākums, vai – tieši otrādi – šāds tiesiskais regulējums attiecas uz pakalpojumiem pārvadājumu jomā un ir izslēgts gan no Direktīvas 98/34, gan no Direktīvas 2006/123 piemērošanas jomas.
- 16 Vispirms ir jānorāda, ka pamatlietā aplūkotajā tiesiskajā regulējumā par klientu sakaru nodibināšanas sistēmas organizēšanu ar personām, kas sniedz pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus bez atļaujas, ir paredzēti tādi kriminālsodi kā brīvības atņemšana, naudas sods, aizliegums veikt profesionālo vai sabiedrisko darbību, sabiedrības uzņēmumu slēgšana, kā arī konfiskācija.
- 17 Pamatlietā aplūkotais pakalpojums izpaužas kā sakaru nodibināšana ar viedtālruna lietotnes palīdzību un par samaksu starp neprofesionāliem autovadītājiem un personām, kas vēlas pārvietoties pilsētā, kurā, kā tas ir norādīts šī sprieduma 10. punktā, minētā pakalpojuma sniedzējs nosaka tarifu, iekasē maksu par katru braucienu no klienta, pirms daļa no tās tiek pārskaitīta neprofesionālam transportlīdzekļa vadītājam, un izsniedz rēķinus.
- 18 Tiesai, kurai civiltiesiska strīda sakarā tika uzdots prejudiciāls jautājums, bija iespēja precizēt 2017. gada 20. decembra spriedumā *Asociación Profesional Elite Taxi* (C-434/15, EU:C:2017:981) šī pakalpojuma juridisko kvalifikāciju saskaņā ar Savienības tiesībām.
- 19 Tādējādi Tiesa vispirms uzskatīja, ka starpniecības pakalpojums, kas ļauj ar viedtālruna lietotnes palīdzību nodot informāciju par transporta pakalpojumu rezervāciju starp pasažieri un neprofesionālu autovadītāju, kurš izmanto savu transportlīdzekli un kurš veiks pārvadājumu, principā atbilst kritērijiem, kas ļauj to kvalificēt kā “informācijas sabiedrības pakalpojumu” Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē (spriedums, 2017. gada 20. decembris, *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 35. punkts).

- 20 Tomēr Tiesa ir norādījusi, ka lietā, kurā ir taisīts šis spriedums, aplūkotais starpniecības pakalpojums nav vienīgi starpniecības pakalpojums, ko veido sakaru nodibināšana ar viedtālruņa lietotnes palīdzību starp neprofesionāliem autovadītājiem, kas izmanto paši savu transportlīdzekli, un personām, kas vēlas pārvietoties pilsētā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 37. punkts).
- 21 Šajā ziņā Tiesa ir konstatējusi, ka attiecīgās sabiedrības sniegtais starpniecības pakalpojums ir nesaraujami saistīts ar tās sniegtajiem pilsētas transporta pakalpojumiem, kas nav sabiedriskā transporta pakalpojumi, ņemot vērā, pirmkārt, to, ka šī sabiedrība piedāvā lietotni, bez kuras šie autovadītāji nevarētu sniegt pārvadājumu pakalpojumus un personām, kas vēlas pārvietoties pilsētā, nebūtu pieejami minēto autovadītāju pakalpojumi, un, otrkārt, to, ka minētajai sabiedrībai ir izšķiroša ietekme uz šo autovadītāju sniegto pakalpojumu nosacījumiem, it īpaši, nosakot augstāko brauciena cenu, iekasējot šo maksu no klienta pirms tās daļas pārskaitīšanas neprofesionālajam transportlīdzekļa vadītājam un īstenojot zināmu kontroli pār transportlīdzekļu un to vadītāju kvalitāti, kā arī pār autovadītāju uzvedību, vajadzības gadījumā tos izslēdzot (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 38. un 39. punkts).
- 22 Pamatojoties uz šiem elementiem, Tiesa ir nospriedusi, ka minētajā lietā aplūkotais starpniecības pakalpojums būtu jāuzskata par tāda vispārējā pakalpojuma neatņemamu sastāvdaļu, kura galvenais elements ir pārvadājumu pakalpojums, un tāvad par pakalpojumu, kas ir kvalificējams nevis kā “informācijas sabiedrības pakalpojums” Direktīvas 98/34 1. panta 2. punkta izpratnē, bet gan kā “pakalpojums pārvadājumu jomā” Direktīvas 2006/123 2. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 40. punkts).
- 23 No tā Tiesa it īpaši ir secinājusi, ka šis starpniecības pakalpojums nav regulēts Direktīvā 2006/123, jo atbilstoši šīs regulas 2. panta 2. punkta d) apakšpunktam pakalpojumi pārvadājumu jomā ir minēti starp pakalpojumiem, kas skaidri ir izslēgti no tās piemērošanas jomas (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 20. decembris, *Asociación Profesional Elite Taxi*, C-434/15, EU:C:2017:981, 43. punkts).
- 24 Šo pašu iemeslu dēļ šis secinājums attiecībā uz pamatlietā aplūkoto starpniecības pakalpojumu, kā tas izriet no Tiesas rīcībā esošās informācijas, nozīmē, ka šis pakalpojums būtiski neatšķiras no šī sprieduma 21. punktā aprakstītā pakalpojuma; tas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 25 Tādējādi – ar nosacījumu, ka tiek veikta šī pārbaude, – uz tādu tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā un uz ko ir atsauce kriminālprocesā, kas uzsākts pret sabiedrību, kura sniedz minēto starpniecības pakalpojumu, nevar tikt attiecināta Direktīva 2006/123.
- 26 No minētā izriet, ka šis tiesiskais regulējums nevar tikt uzskatīts par noteikumu, kas attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem Direktīvas 98/34 1. panta izpratnē, un tāvad uz to neattiecas iepriekšējās paziņošanas Komisijai pienākums, kas paredzēts šīs direktīvas 8. panta 1. punkta pirmajā daļā.
- 27 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdotā jautājuma pirmo daļu ir jāatbild, ka Direktīvas 98/34 1. pants un Direktīvas 2006/123 2. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts kriminālsods par tādas klientu sakaru nodibināšanas sistēmas organizēšanu ar personām, kas bez attiecīgas atļaujas par samaksu sniedz pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām, attiecas uz “pakalpojumu pārvadājumu jomā”, ciktāl tas tiek piemērots starpniecības pakalpojumam, kas tiek sniegts ar viedtālruņa lietotnes palīdzību un kas ir tāda vispārējā pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa, kura galvenais elements ir pārvadājumu pakalpojums. Šāds pakalpojums ir izslēgts no šo direktīvu piemērošanas jomas.

- 28 Ņemot vērā atbildi uz šī jautājuma pirmo daļu, nav jāatbild uz tā otro daļu, kas attiecas uz pieņēmumu, ka šāds tiesiskais regulējums, ciktāl tas ir piemērojams tādām pakalpojumam, kāds tiek aplūkots pamatlietā, ir jāpaziņo saskaņā ar Direktīvas 98/34 8. panta 1. panta pirmo daļu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 29 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1. pants Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un Informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu sfērā, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/48/EK (1998. gada 20. jūlijs), un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū 2. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts kriminālsods par tādas klientu sakaru nodibināšanas sistēmas organizēšanu ar personām, kas bez attiecīgas atļaujas par samaksu sniedz pasažieru pārvadājumu ar autotransportu pakalpojumus ar transportlīdzekļiem, kam ir mazāk par desmit vietām, attiecas uz “pakalpojumu pārvadājumu jomā”, ciktāl tas tiek piemērots starpniecības pakalpojumam, kas tiek sniegts ar viedtālruna lietotnes palīdzību un kas ir tāda vispārējā pakalpojuma neatņemama sastāvdaļa, kura galvenais elements ir pārvadājumu pakalpojums. Šāds pakalpojums ir izslēgts no šo direktīvu piemērošanas jomas.

[Paraksti]